

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1010/2023
26.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Маринковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Ранчић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војска Србије, ВП ... Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4980/2022 од 08.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4980/2022 од 08.12.2022. године, у делу става другог изреке у преиначујућем делу, којим је досуђена накнада нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4980/2022 од 08.12.2022. године, у делу става првог изреке којим је потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4980/2022 од 08.12.2022. године, у делу става првог изреке којим је потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3274/21 од 04.07.2022. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износе од 45.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 40.000,00 динара за претрпљени страх и 25.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, са законском затезном каматом на ове износе почев од 04.07.2022. године до исплате, док је преко досуђених а до тражених износа од по 250.000,00 динара за претрпљене физичке болове и страх, односно од 200.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 112.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4980/2022 од 08.12.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у усвајајућем делу за досуђену накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх, као и у делу којим је одбијен тужбени захтев за исплату накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, па су жалбе тужене и тужиоца у том делу одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у одбијајућем делу става првог изреке у односу на накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх, па је тужена обавезана да тужиоцу осим досуђених износа за претрпљени физички бол исплати још 75.000,00 динара и за претрпљени страх још 40.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 04.07.2022. године до исплате; преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу тако што је одбијен тужбени захтев за накнаду штете по основу душевних болова због умањења животне активности у износу од 25.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.07.2022. године до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке преиначена је одлука о трошковима парничног поступка, тако што је тужена обавезана да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 67.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП.

Ревизија је по члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...18/20) дозвољена против дела побјане пресуде садржаног у ставу другом изреке, којим је усвојена жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена досудом виших износа за претрпљене физичке болове и страх, па је Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду у овом делу у смислу члана 408. ЗПП и оценио да ревизија није основана.

У поступку доношења пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је као професионални војник на служби у Војној пошти ... Ниш, на извршењу радног задатка изношења медицинског отпада из влажних бунгалова задобио повреду у виду истегнућа ахилове тетиве десне ноге. Ова повреда за последицу има умањење животне активности од 5%, а условила је трпљење физичких болова и страха у дужини и јачини, како је то утврђено првостепеном пресудом.

Нижестепени судови налазе да је код утврђених околности у којима је тужилац задобио повреду обавеза туженог да надокнади штету по правилима о објективној одговорности у складу са члановима 164. Закона о раду и 173. и 174. Закона о облигационим односима. Спрам утврђења о дужини и јачини претрпљених физичких болова и страха, другостепени суд исказује становиште да су правичне накнаде по члану 200. Закона о облигационим односима за претрпљене физичке болове 120.000,00 динара и за страх 80.000,00 динара, па првостепену пресуду преиначавача тако што осим

досуђених износа за први вид штете досуђује износ од 75.000,00 динара, а за други вид штете износ од 40.000,00 динара.

Нижестепени судови су чињенице о времену и начину повређивања тужиоца, као и постојању адекватног узрока предметне штете у реализованом ризику обављања радног задатка у мрачном и влажном простору, утврдили са правилним ослоном на садржину медицинске документације, у склопу са изјавом тужиоца и сведока ББ, који је тужиоцу као надређени одредио радни задатак и има непосредних сазнања о времену и околностима под којима је дошло до повреде. Ревизијом се неосновано указује да утврђене чињенице немају ослонаца у садржини изведених доказа, односно да недостатак медицинске документације након повређивања чини неприхватљивим закључак суда о постојању одговорности тужене за предметну штету.

На овако утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право, пошто је тужилац обављао посао уклањања медицинског отпада са неприступачног и небезбедног терена, па тужена одговара за последице обављања опасне делатности у складу са члановима 173. и 174. Закона о облигационим односима. Другостепени суд је водио рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи накнада, те је сагласно члану 200. став 2. Закона о облигационим односима правилно одмерио висину накнада на износе од 120.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 80.000,00 динара за претрпљени страх.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Имајући у виду напред изнете разлоге који у конкретном случају опредељују постојање основа одговорности туженог за штету, односно висину накнаде штете за претрпљене физичке болове и страх у износу вишем од износа досуђених првостепеном пресудом, као и да је ставом првим изреке другостепене пресуде одбијена жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу досуде за ове видове штете, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији изјављеној против наведеног дела пресуде као посебној, пошто за то не постоји ни један од на законом предвиђених разлога.

Одлука у ставу другом изреке донета је на основу 404. став 2. ЗПП.

Испитујући у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП дозвољеност ревизије изјављене против дела побијане пресуде садржаног у ставу првом изреке, којим је жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена, Врховни касациони суд налази да је ревизија недозвољена.

У споровима из радних односа, у којима се тужбени захтев односи на новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се према општем режиму Закона о

парничном поступку. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 23.06.2021. године, вредност предмета спора побијаног дела пресуде садржан у ставу првом изреке је 85.000,00 динара, који износ је очигледно испод износа који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, одлука у ставу трећем изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**